

Petunyaya Mektuplar 8

– HüseyinBERFE · 02 Mart 2025

...
Sevgili Petunya,

Bu mektubu sana hangi duygularla yazıyorum,
Kelimeler tam olarak anlatabilir mi bilmiyorum.
Ama yine de yazıyorum, çünkü
Bazı duygular suskun kalınca daha ağır, daha yakıcı oluyor.

Belki de bu satırlarla, içimde yıllardır büyüyen özlemi biraz olsun dindirebilirim.

Belki rüzgar kelimelerimi alır ve seni bulur.

Belki de bu mektup, hiç ulaşamayacağı bir boşlukta kaybolur.

Ama yine de yazıyorum,

Çünkü bazı cümleler, cevapsız kalsa bile yazılmaya geliyor.

Petunya'm,

Sana ne zamandır seni sevdiğimi yazmak istiyordum

Ama bir türlü cesaret edemedim.

Çünkü insan, içinde taşıdığı duyguları bir kâğıda dökünce daha gerçek kılıyor.

Ve ben, bu duyguların gerçekliğinden her zaman korktum.

Sensiz geçen günlerin,

İçimde büyüyen sessizliğin,

Adını her andığımda içimde yükselen dalgaların gerçeğiyle yüzleşmekten korktum.

Ama artık anladım ki kaçmak çözüm değil.

Bazı duygular, ne kadar bastırırsan bastır, yine de gün yüzüne çıkıyor.

Biliyor musun Petunya,

Bazı akşamlar seni hatırlamak bile ağır geliyor. Çünkü sen aklıma düştüğünde,

Sadece hatıraların sıcaklığı değil,

Aynı zamanda içimi saran o derin boşluk da benimle oluyor.

Bazı insanlar hayatımıza bir bahar gibi gelir,

Bir sonbahar gibi çekip gider.

Sen hangi mevsimde kaldın bilmiyorum, ama

Sensiz içimde hep bir şeyler eksik artık.

Geceleri gökyüzüne bakıyorum bazen.

Sahi Petunya'm,

En son ne zaman yıldızları birlikte izledik?

O geceyi hatırlıyor musun?

Gözlerin bir yıldız gibi parlıyordu ve ben,

Senin o bakışlarında kaybolmuştum.

Zamanın durmasını istemiştin.

Ama zaman hiçbir şeyi umursamaz,

Ne bizi, ne de geride kalanları...

O yüzden, belki de bazı anılar sadece zihnimizde kalmalı,

Olduğu gibi.

Zamanın değiştirmesine izin vermeden

En saf halleriyle...

Petunya'm,

Sensizliği anlatacak bir kelime bulamıyorum,

Çünkü sensizlik, yalnızlık değil sadece.

Daha derin, daha sarsıcı bir şey.

Bazen bir melodi çalıyor bir yerlerde, ve

Ansızın içimde bir şeyler kırılıyor.

O melodinin içinde sen varsın çünkü.

Bazı sesler, bazı kokular, bazı cümleler,

insanı hiç ummadığı anda alıp geçmişe götürüyor. Ve ben,

Ne zaman böyle bir an yaşasam,

Kendimi senin yanına dönmeye çalışırken buluyorum.

Ama yollar kapalı,

Sesler uzak, ve zaman

Zaman bizden çok şey aldı.

Sevgili Petunya'm,

Sana söyleyemediğim o kadar çok şey var ki...

Kelimeler bazen yetersiz kalıyor, biliyor musun?

Anlatmak istediğim her şey boğazımda düğümleniyor.

Ama yine de bil istiyorum;

Bir yerlerde seni hâlâ hatırlayan biri var.

Bir şarkının içinde,

Bir rüzgarın sesinde, veya

Bir mektubun satırlarında

Durmadan seni arayan biri var. Ve

Belki de sen hiçbir zaman bu satırları okumayacaksın.

Ama eğer bir gün bir yerde bu kelimelere rastlarsan,

Bil ki yazan kişi halen seni arıyor,

Ve halen seni seviyor.

Petunya'm,

Eğer bir gün yollarımız kesişirse,

Sana hiçbir şey sormayacağım.

Nerede olduğun, neler yaşadığın,

Bunca zaman içinde değişen şeyler umurumda olmayacak.

Sadece gözlerine bakacağım,

Tıpkı o eski günlerdeki gibi. Çünkü,

Bazı hikâyeler yarım kalsa da, bazı insanlar hep aynı kalıyor.

Sevgili Petunya'm,

Bu mektubu yazarken

İçimden geçen tek dilek var:

Bir gün bir yerde, aynı gökyüzünün altında, aynı yıldızlara bakabilmek...

Sonsuza dek.

02.03.2025